DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 17. Miechów, dnia 1. września 1916.

262.

Uregulowanie spożycia zboża i wyrobów młynarskich.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61 i w uzupełnieniu zarządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa A. W. A. 51483/16 zarządza się celem uregulowania spożycia zboża i wyrobów młynarskich oraz aprowizyacyi ludności co następuje:

§ 1.

Jako maksymalną ilość zboża, która użytą być może przez ludność, wyznacza się:

a) dla producentów, ich rodzin, domowników i czeladzi 400 gramów (1 funt ros.) zboża na dzień i głowę;

b) dla nieproducentów 250 gramów (5/8 funta rosyjskiego = 20 łutów) zboża na dzień i głowę;

c) c. i k. Gubernatorstwo zastrzega sobie prawo wydania na wniosek odnośnych c. i k. Komend norm wyjątkowych dla zakładów leczniczych i dobroczynnych, dla ciężko pracujących robotników i t. d.;

d) na wyżywienie inwentarza można użyć najwyżej 1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozpłodowego.

§ 2.

Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowanie zużycia zboża i wyrobów młynarskich do aprowizacyi powierza się Obwodowym, względnie miejskim Komitetom ratunkowym.

Komitety te odpowiadają za należyte przeprowadzenie aprowizacyi. Mają się one postarać o dostateczne środki pieniężne, potrzebne do zakupna zboża i o odpowiednie magazyny do przechowania tegoż. Zaznacza się, że zapasy, zakupione przez Komitety ratunkowe, nie mogą być przechowywane razem ze zapasami Zarządu wojskowego.

§ 3.

Zboże potrzebne do aprowizacyi nabywać będzie:

a) dla ludności mieszkającej w wielkich miastach i ogniskach przemysłowych, a mianowicie w miastach:

Dąbrowie, Kielcach, Lublinie, Noworadomsku, Piotrkowie i Radomiu i w ogniskach przemysłowych w powiatach: Dąbrowa, Olkusz, Końsk i Opatów, Zarząd wojskowy, który z wyznaczonego kontyngentu dostarczy odpowiedniej ilości zboża Komitetowi ratunkowemu do rozdziału;

b) dla ludności miasteczek i miejsc targowych nabywać będzie zboże Komitet ratunkowy (aprowizacyjny), któremu Komenda obwodowa na wniosek powiatowej Rady rolniczej wyznaczy z ekskontyngentu odpowiednią ilość zboża i nakaże producentom oddanie tegoż.

Odbiór tych ilości zboża następować będzie z reguły u producenta po cenach unormowanych w § 8—11 rozporządzenia A. W. A. 51483/16.

Producenci obowiązani są oddać w stosownym czasie odpowiednią ilość zboża, wyznaczoną przez Komendę na cele aprowizacyi; odmowa sprzedaży tego zboża podlega tym samym karom, co niedostarczenie kontyngentu dla Zarządu wojskowego.

Komenda ma wspierać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) przy nabyciu zboża przeznaczonego do aprowizacyi i w razie potrzeby użyczyć mu swej egzekutywy.

c) ludność nierolnicza, mieszkająca na wsi, nabywać będzie zboże wprost u producentów na podstawie upoważnienia do kupna wydanego przez Komitet ratunkowy.

Ludności nierolniczej zabronionem jest nabywanie i przechowywanie zboża na dłuższy przeciąg czasu, niż na dwa miesiące. Większe zapasy zboża, znalezione u ludzi nie będących producentami, zostaną skonfiskowane.

§ 4.

Przepisy dotyczące mlewu dla konsumpcyi prywatnej.

Wymielać wolno wyłącznie następujące rodzaje mąki: mąka żytnia normalna (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz); mąka żytnia razowa (96% mąki, 4% na rozkurz); mąka pszenna normalna (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz); mąka pszenna wyborowa lub grysik pszenny (I. wyciąg — 15%); mąka pszenna chlebowa (II. wyciąg 65%); mąka pszenna razowa, mąka jęczmienna normalna (70%); krupy lub kasze jęczmienne (68%).

Młynom wolno przyjmować do mielenia tylko zboże należące do Komitetu lub do ludności wiejskiej i przemielać je na mąkę jednego z powyżej przepisanych typów.

Jako wynagrozenie za mielenie młynarze mogą policzać najwyżej 2 kor. za zmielone 100 kg. zboża na mąkę razową, względnie 3 kor. za zmielenie na mąkę innego typu. O ile zakupno zboża powierzonem zostanie przez Komitet młynowi, może mu być zatem przyznane jeszcze osobne wynagrodzenie w kwocie 50 h. od 100 kg.

Każdy młynarz obowiązany jest prowadzić dokładną księgę, zawierającą wykaz właścicieli zboża przyjętego do zmielenia, rodzaj i ilość tegoż, oraz rodzaj i ilość mąki uzyskanej z tego zboża.

Komenda uprawnioną jest do czasowego zamknięcia młynów, które nie zachowują powyższych przepisów.

§ 5.

Ceny mąki.

Jako cenę podstawową za 100 kg. mąki loco młyn bez worka ustanawia się:

za mąkę żytnią normalną (80%) . . . . . . K. 39·—
za mąkę żytnią razową (96%) . . . . K. 35·—
za mąkę pszenną normalną (80%) . . . . . K. 45·50
za mąkę pszenną wyborową (15% — I. wyciąg)
lub grysik pszenny . . . . K. 80·—
za mąkę pszenną chlebową (65% — II. wyciąg) K. 38·—
za mąkę pszenną razową (96%) . . . . . . K. 40·—
za mąkę jęczmienną normalną (70%) . . . . K. 44·—
za krupy lub kaszę jęczmienną (68%) . . . . K. 46·—
za otręby mieszane . . . . K. 18·—

Do obliczenia powyższych cen przyjęte zostało wynagrodzenie za mielenie w kwocie 2 K. przy mące razowej, 3 K. przy innych rodzajach mąki, oraz dodatek manipulacyjny w kwocie 50 h. od 100 kg. zboża.

Ceny te podwyższają się o rzeczywiste koszta transportu powstałe z przewiezienia zboża z miejsca produkcyi do młyna i przewiezienie mąki z młyna do miejsca zużycia tejże. Jako wynagrodzenie za transport liczyć należy 10 h. za 1 klm. i 100 kg. zboża lub mąki; przy złych warunkach komunikacyjnych wyjątkowo 15 halerzy.

Prócz tego może doliczać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) do ceny tytułem kosztów ogólnych co najwyżej:

K. 2'50 od 100 kg. mąki, względnie
K. 2'— od 100 kg. zboża;
K. 1'— K. od 100 kg. otrąb.

W tych kosztach ogólnych mieści się już należytość za wypożyczenie worka.

Zarobek przy drobnej sprzedaży może wynosić najwyżej 2 hal. na funcie (5 hal. na kilogramie).

§ 6.

Rozdział wyrobów młynarskich,

względnie ziarna dla koni mają Komitety ratunkowe (aprowizacyjne) przeprowadzać zasadniczo na podstawie wykazów (kart na chleb, mąkę, ziarno na paszę). Komitety winny prowadzić dokładne listy, zawierające wykazy oddanych kart, oraz dokładną rachunkowość.

Księgi rachunkowe muszą być na żądanie władz przedłożone tymże do kontroli.

§ 7.

Wyrób chleba.

Celem zaoszczędzenia zapasów należy przy wyrobie chleba używać 10% domieszki mąki pszennej, ziemniaków lub mączki ziemniaczanej. Przy obliczaniu ceny chleba należy przyjąć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się 140 części chleba, przyczem należy uwzględnić przyjęty w danej okolicy zarobek piekarza.

§ 8.

Ceny mąki ustanowione w § 5, oraz ceny ustanowione dla sprzedaży mąki i chleba, obliczone na ich podstawie obowiązują do 30 listopada. Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) winien przedłożyć Komendzie obwodowej do zatwierdzenia wykaz cen mąki i chleba, zestawiony na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, a to zarówno dla sprzedaży w większych ilościach (sklepom i piekarzom) jak i dla sprzedaży detalicznej. Ten wykaz cen musi być umieszczony w każdym sklepie sprzedającym mąkę lub chleb i Komitet winien dopilnować surowego przestrzegania cen przepisanych tym wykazem. Wobec nierównych kosztów transportu mogą być ceny mąki i chleba w różnych miejscach tego samego powiatu różne.

§ 9.

Spożytkowanie otrąb.

Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) dysponuje otrębami, uzyskanemi przy mieleniu zboża przeznaczonego na aprowizacyę z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dostarczających zboże do aprowizacyi. Otręby te winien sprzedawać jako paszę dla inwentarza, będącego własnością ludności, którą Komitet ma zaopatrywać, albo też rolnikom danego powiatu.

263.

Regulamin

dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916, (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona koniczyny czerwonej i białej, seradelli, łubinu, wyki, bobiku i peluszki, pochodzące ze zbioru 1916 roku, oraz wszelkie pozostałe resztki zeszłorocznych zapasów tych nasion zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż, względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia Komendy są wzbronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlega

nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4.

Celem uregulowania sposobu i czasu odbioru

oraz oznaczenia cen, wydanem zostanie w stosownym czasie osobne rozporządzenie.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia, względnie przepisów wydanych na podstawie tegoż, karane będą przez Komendę obwodową grzywną do K. 5000·— lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu nałożyć można grzywnę do wysokości K. 3000.

§ 6.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zbrojmistrz polny *Kuk* m. p.

264.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 8. sierpnia 1916.

Zwalczanie wścieklizny.

§ 1.

Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty, utrzymywać w ewiden-

cyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2.

Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3.

Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyi, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.), nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4.

Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5.

Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (6), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce conajmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6.

Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11, można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia, względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie należy schwytane psy trzymać, aby się wzajemnie nie mogły gryść i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7.

Komendy obwodowe są upoważnione do wystawienia wyjątkowych pozwoleń, psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8.

Pozwolenia wyjątkowo są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9.

Sprowadzenie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10.

Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. lipca 1915, Dziennik rozp. L. 30, grzywną do 2000 K., lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w dotyczącym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową, o ile one nie zawierają dalej idących postanowień.

265.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 14 sierpnia 1916 W. G. Nr. 57083/16 w sprawie zajęcia zapasów łoju i kości.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii MV. Nr. 10433/P z dnia 13. lutego 1916 postanawiam:

1. Wszystek łój surowy i topiony, oraz wszelkie kości i tłuszcz kostny z rzeźni prywatnych, oleina, stearyna i klej skórny zajmuje się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego; zabrania się przeto wszelkiego obrotu powyższymi artykułami.

Zajęcie odnosi się tak do wszelkich istniejących zapasów jak i do wszystkich zapasów łoju i kości, które w przyszłości zostaną pozyskane.

2. Tak łój i tłuszcz kostny, jak i kości odbiorą osoby zaopatrzone w tym celu w odpowiednie legitymacye przez Wydział gospodarczy przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

Ceny za odebrane towary będą następujące:

za łój topiony	K. 5·—	za	1 kg.
za łój surowy	K. 2·50	za	1 kg.
za łój wykrawany i tłuszcz przyjelitowy	K. 1·50	za	1 kg.
za tłuszcz kostny	K. 4·—	za	1 kg.
za oleinę	K. 5·50	za	1 kg.
za stearynę	K. 8·—	za	1 kg.
za kości	K. 15·—	za	100 kg.
za klej skórny	K. 30·—	za	100 kg.

3. Zapasy tłuszczów znajdujące się w fabrykach mydła i garbarniach podlegają również zajęciu; potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa ilości tłuszczów będą w przyszłości tym fabrykom przydzielane przez Jen.-Gubernatorstwo.

4. Wszelkie zapasy wyżej wspomnianych artykułów należy w ciągu 8 dni licząc od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia zgłosić w Komendzie obwodowej.

5. Przekroczenia tego rozporządzenia będą — o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne — karane przez Komendy obwodowe grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Nie zgłoszone ilości ulegną konfiskacie na rzecz Zarządu wojskowego.

Zbrojmistrz polny *Kuk* m. p.

266.

Obwieszczenie

o zajęciu wszystkich gatunków futer i skór z sierścią (wełną, włosem), wyprawionych i niewyprawionych, konfekcyonowanych i niekonfekcyonowanych (z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych).

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie l. J. 14.488 zarządza się jak następuje:

1. Wszystkie gatunki futer i skór z sierścią, (włosem lub wełną) wyprawione i niewyprawione, konfekcyonowane i niekonfekcyonowane — z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych — obojętnie czy takowe u kupców, kuśnierzy, garbarzy, rzeźników, przechowców (w zastawie), u osób prywatnych — z wyjątkiem takich, które osoba odnośna dla osobistego użytku posiada — lub u kogokolwiek w obrębie całego c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdują się lub znajdować się będą, zajmuje się niniejszem i będą takowe dla potrzeb c. i k. wojskowego zarządu użyte.

2. Wszystkie osoby, które wyż wymienione gatunki futer i skór posiadają lub przechowują, obowiązane są natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia takowe w właściwej c. i k. Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić.

W zgłoszeniu muszą być wyraźnie podane rodzaj i ilość powyższych gatunków futer i skór, jakoteż i miejsce, gdzie się takowe znajdują. Właściciel (posiadacz) winien zgłoszenie własnoręcznie i czytelnie podpisać. Każdy przybytek w zapasach winno się zgłosić natychmiast a najpóźniej do dni trzech.

3. Zakazuje się i karane będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda wolna sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom i garbarzom takie futra i skóry kupować.

Przekroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego obwieszczenia, karane będą grzywnami do 2000 K. lub karą aresztu do 6 miesięcy. Taksamo karany będzie każdy, który zaniecha doniesienia c. i k. Komendzie obwodowej o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Nie zgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Każdy kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagrodzenie w wysokości 5% wartości szacunkowej całego zapasu. Wy-

nagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

4. Ceny, które za zajęte towary płacone będą przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, zawczasu ustanowione i ogłoszone.

Miechów, dnia 29. sierpnia 1916.

267.

Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do prowizorycznej służby przy c. k. straży skarbowej.

C. i k. Naczelna Komenda Armii reskryptem M. V. 37839/P ex 1916 zezwoliła na przyjęcie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców okupowanego kraju do prowizorycznej służby przy c. i k. straży skarbowej po uprzedniem wyszkoleniu przez c. i k. Komendę służby skarbowej w Lublinie.

1.

Warunki przyjęcia:

a) fizyczne uzdolnienie;

b) dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ze znajomością języka niemieckiego będą mieli pierwszeństwo);

c) odpowiednia zadaniu służby inteligencya;

d) nieskazitelne zachowanie się;

e) wiek; przekroczony rok 18, nieprzekroczony rok 35.

Niepełnoletni mają wykazać się pisemnem pozwoleniem ojca (opiekuna), które ma być przez gminę potwierdzone.

Postanowienia co do wynagrodzenia:

Przyjęci kandydaci otrzymają dzienne wynagrodzenie (5) pięć koron, które będzie im wypłacane od dnia zgłoszenia się przy c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie co 5 dni z góry.

Inne należytości nie mogą być przyznane.

Nadto otrzymają kandydaci u b r a n i e składające się z jednego płaszcza, jednej bluzy, jednej pary spodni, jednej czapki i jednej pary trzewików. Pomieszczeniem przyjętych, a prawdopodobnie i dostarczeniem taniego i zdrowego pożywienia, które mają opłacać z dziennego wynagrodzenia, zajmie się c. i k. Komenda straży skarbowej.

Zgłaszających czyni się uważnymi, że na czas dobrowolnego przyjęcia obowiązków, podlegają władzy wojskowej, co też uroczyście przyrzekną. Niedbalstwo w służbie, opuszczanie się, nieuczciwe lub też zbrodnicze postępki pociągną za sobą nietylko uwolnienie ze służby, lecz nadto karę na podstawie wojskowej ustawy karnej.

Ochotnicy mają się zgłaszać wraz z dokumentami (jak świadectwa szkolne i t. d.) do dnia 31. października w c. i k. Komendzie obwodowej (biuro referenta skarbu) w Miechowie.

268.

Ostrzeżenie.

Ucieczka jeńców wojennych przedstawia znaczne niebezpieczeństwo połączone ze szkodą dla Armii.

Jeżeli kto, będąc świadomym tego niebezpieczeństwa pomaga jeńcom wojennym przy ucieczce, dopuszcza się przez to zbrodni przeciw sile zbrojnej państwa stosownie do postanowień § 327 wojskowej ustawy karnej.

Zbrodnia ta podpada postępowaniu doraźnemu i karana będzie karą śmierci przez powieszenie.

Przestrzega się przeto każdego pod zagrożeniem skutków karnych, aby jeńcom wojennym nie udzielał schronienia lub pożywienia lub pomagał im do ucieczki przez wskazywanie im drogi, dostarczanie ubiorów w celu przebrania się lub w inny jakikolwiek sposób.

Ponieważ jeńcy wojenni oraz szpiedzy posługują się zazwyczaj ubraniami cywilnemi, nie należy również osobom obcym w miejscu nie zamieszkałym udzielać schronienia bez posiadania do tego osobnego uprawnienia lub bez poprzedniego doniesienia o nich władzy wojskowej lub miejscowej.

C. i k. Komenda obwodowa przypominając powyższe ostrzeżenie, wzywa wójtów i sołtysów do ścisłego przestrzegania przepisów meldunkowych i ogłoszenie tego ostrzeżenia w sposób w gminie praktykowany.

269.

Czerwonka i dur brzuszny.

Od pewnego czasu zaczynają się mnożyć przypadki czerwonki (dyzenteryi) i duru brzusznego (tyfusu). Nie ulega wątpliwości, że powodem zwiększenia się ilości tych chorób są błędy hygieniczne, popełniane przez ludność, zwłaszcza w porze spożywania w stanie surowym owoców i jarzyn. Chcąc uchronić się przed zakażeniem temi chorobami, wskazanem jest przedewszystkiem zachowywanie pedantycznej czystości osobistej, mianowicie dokładne mycie rąk przed każdem jedzeniem i po użyciu ustępu, nadto po zetknięciu się z podejrzanymi przedmiotami, utrzymywanie czysto-

ści w mieszkaniach, a szczególniej w kuchniach, bardzo staranny wybór środków spożywczych, zakupywanych na targach. Nie należy kupować pokarmów nieświeżych, nadpsutych, brudno przechowanych, niedojrzałych owoców. Nie należy pijać naraz większej ilości zimnej wody, spożywać szybko większej ilości lodów, a wogóle do wszystkich celów, tak spożywczych, jak gospodarczych, używać wyłącznie wody przegotowanej. Używanie do jakichkolwiek celów nieprzegotowanej wody studziennej jest niepewne, zaś używanie wody rzecznej w obecnych czasach wprost niebezpieczne. Starannie wybrane pokarmy należy odpowiednio przygotować przed spożyciem. Mleko należy przegotować. Pokarmy, które się spożywa w stanie surowym, jak rzodkiewkę, sałaty i owoce, należy nadzwyczaj dokładnie przemywać wodą przegotowaną, sałaty nadto zalewać wrzącym octem. Ludzie o wrażliwym żołądku nie powinni w obecnym czasie wogóle jadać mizeryi, rzodkiewek, surowych owoców i sałat.

Osoby, zajęte przygotowaniem potraw, powinny szczególnie baczyć na czystość swoich rąk; należy też zwracać baczną uwagę na zdrowie tych osób. Pokarmów nie należy po ich sporządzeniu dłużej przechowywać i zawsze chronić je przed muchami, o których dziś wiadomo, że przenoszą choroby zakaźne. Należy wystrzegać się picia alkoholu i zachowywać umiarkowanie w jedzeniu. Unikać należy zbytecznego stykania się z osobami, cierpiącemi na choroby zakaźne. Polecenia godnem jest poddanie się szczepieniu ochronnemu przeciw cholerze i durowi brzusznemu.

270.

Robotnice fabryczne.

Poszukuje się sprawnych i inteligentnych robotnic dla fabryki w Wöllersdorf. Początkowa płaca dzienna 5 koron, później będzie podniesiona. Nadto pomieszkanie, zabezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków i od choroby, menaż wspólna dla kobiet (za około 1 koronę dziennie).

Reflektantki mają się zgłosić dnia 8. września b. r. w referacie handlowym c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie, poczem tego samego albo następnego dnia odjadą do Wöllersdorf w Austryi Dolnej.

271.

Hamulce ratunkowe na kolejach.

Komenda c. i k. północnej kolei wojskowej została upoważnioną do natychmiastowego ściągnięcia a to niezależnie od wdrożenia postępowania karnego lub pociągnięcia do odpowiedzialności w drodze administracyjnej, grzywny 20 K. od podróżnych, którzy bez uzasadnionej potrzeby nadużywają hamulca ratunkowego.

Grzywny te wpływają do kasy kolei wojskowej.

272.

Przepisy dla podróżnych.

Po myśli rozporządzenia c. i k. Naczelnego Dowództwa Armii nie wolno zasadniczo podróżnym do Monarchii, niemieckiego obszaru okupowanego i krajów neutralnych wprowadzać (mieć przy sobie) jakichkolwiek pism, druków, planów, fotografii, filmów i t. d.; przedmioty tego rodzaju należy przesyłać w drodze pocztowej.

Urzędy kontroli granicznej otrzymały polecenie konfiskowania takich przedmiotów i dalszego zarządzenia po myśli osobno wydanych przepisów.

273.

Przewody telefoniczne i telegraficzne.

W ostatnich czasach wydarzyły się znowu wypadki przerwania drutów telegraficznych i telefonicznych.

Wzywa się przeto wójtów, aby ogłosili w gminie, że za wszelkie uszkodzenia przewodów gminy są odpowiedzialne i że w razie nie wykrycia sprawcy, zostaną nałożone dotkliwe kary pieniężne.

274.

Zakupno jarzyn i owoców.

C. i k. Intendantura Twierdzy Krakowa zamierza zakupić większą ilość jarzyn i owoców (szczególnie jarzyn okopowych). Wzywa się przeto sprzedawców, aby przedłożyli swoje oferty w Komendzie obwodowej.

275.

Posady nauczycielskie w obwodzie wierzbnickim.

W obwodzie wierzbnickim jest ponad 40 posad nauczycielskich do obsadzenia.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku do 20. sierpnia b. r.

Kandydaci stanu nauczycielskiego winni do poda-

nia dołączyć metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo zdrowia wystawione przez c. i k. lekarza obwodowego i świadectwo moralności.

276.

Wyroki:

Sąd wojskowy w Miechowie ukarał następujące osoby:

1) Kazimierza Biskupskiego z Wysowic, za zbrodnię sprzeniewierzenia, jednomiesięcznem obostrzonem więzieniem.

2) Józefa Masarzyńskiego, Józefa Sitka, Andrzeja Jesień, Antoniego Błasia, wyrobników z Charznicy, za kradzież spirytusu z wagonu kolejowego — Masaczyńskiego ośmiomiesięcznem, Sitka i Jesienia każdego pięciomiesięcznem, Błasia trzymiesięcznem ciężkiem więzieniem.

3) Wincentego Gołczyńskiego ze Sławkowa, za zbrodnię kradzieży, pięcioletniem ciężkiem więzieniem.

4) Stanisławę Wodecką, z Krzerowa, obw. pińczowski, za zbrodnię kradzieży, jednorocznem ciężkiem więzieniem.

5) Wincentego Kozę, z Wierzbna, za zbrodnię kradzieży i lekkie uszkodzenie ciała, jednorocznem ciężkiem więzieniem.

6) Jana Karcza, z Marcinowic, za posiadanie broni bez pozwolenia władzy, sześciomiesięcznem więzieniem.

7) Piotra Kucharza, z Rogowa, i Gersona Wieżę, z Miechowa, za usiłowaną kradzież konia, każdego dwuletniem ciężkiem więzieniem.

277.

List gończy.

G. Z. K. 173/16.

Z aresztu polowego w Tomaszowie zbiegł 10. sierpnia 1916 r. rosyjski dezerter Kuzma Goryn, urodzony w Smoleńsku, liczący lat 28, religii prawosławnej, wzrostu mniej niż średniego, ma jasne włosy na głowie, siwe oczy, jasne powieki, małe wąsy, jakoteż małą kończastą brodę, ubrany po cywilnemu (spodnie czarne, surdut zielony), w długich butach i w czarnej rosyjskiej czapce.

Ostatniem miejscem jego pobytu były Podhorce, powiat Tomaszów.

Wzywa się wszystkie organy bezpieczeństwa, aby za nim śledziły, w razie przychwytania aresztowały i odstawiły do tutejszego aresztu polowego.

Zbiegły został dnia 3. sierpnia b. r. za zbrodnię po myśli § 377 wojskowej ustawy karnej zasądzony na czteromiesięczne ciężkie więzienie.

C. i k. Sąd wojskowy w Tomaszowie.

Tomaszów, dnia 11. sierpnia 1916.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX

podpułkownik.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.